

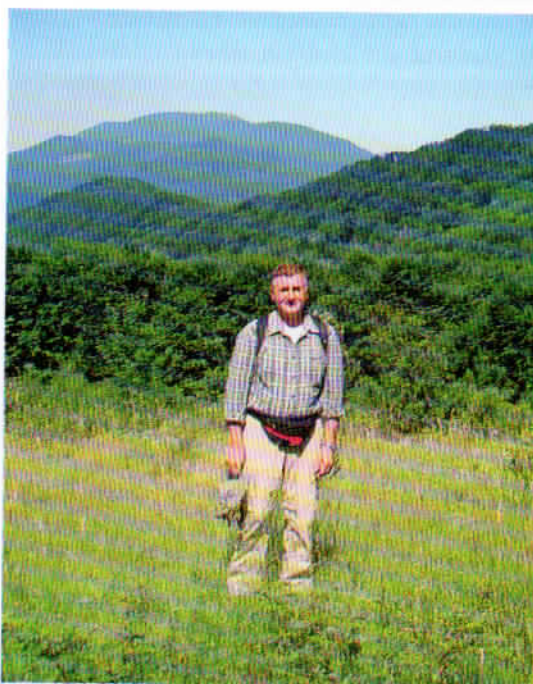
Kružno po Hrvatskom zagorju

Stjepan Hanžić, Zabok

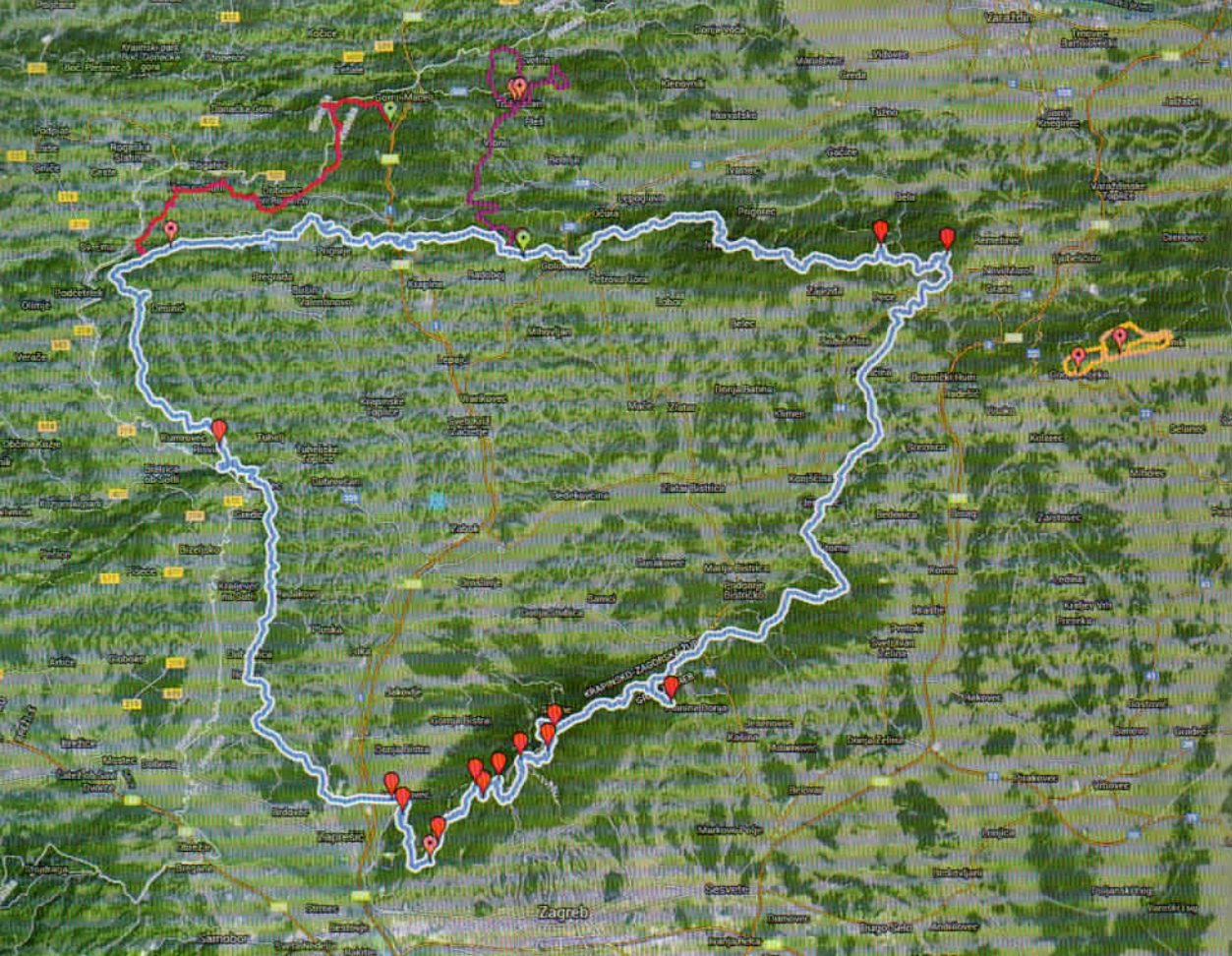

Aktivnim se planinarenjem supruga Ivanka i ja bavimo više od deset godina i dosad smo sa svojim planinarskim društvom »Zagorske steze« iz Zaboka bili na više od stotinu planinarskih izleta i uspona na vrhove diljem Hrvatske i djelomično u Sloveniji. Ljepota gora i planina te raznovrsnost njihova pejzaža vodila nas je putovima Hrvatskoga zagorja, Žumberka, Slavonije, Gorskoga kotara, Istre, Like, Velebita, Dinare i Dalmacije, preko većine jadranskih otoka, Mosora i Biokova sve do vrhova u okolici Dubrovnika. Na tim smo izletima vidjeli, doživjeli i u sebi pohranili sve bogatstvo i raskoš koju priroda i planine imaju, ali i shvatili da to možeš otkriti samo ako im dolaziš u goste i družiš se s njima.

Nadahnuće za nove planinarske izlete obično sam dobivao odlaskom na vrh obližnjega zagorskog brijega zvanog Picelj, koji se nalazi u samoj blizini planinarske kuće »Zagorskih steza«. Na visini od samo 270 m iznad udaljenog mora, s Piclja se pruža predivan vidik uokrug na sve

Autor Stjepan Hanžić na Ivanščici

Kružni put po Zagorju na Googleovom zemljovidu

Zagorske gore i brežuljci

Potporna prijatelja

vrhove zagorskih planina, gora i bregova, te prema Samoborskom i Žumberačkom gorju, a u Sloveniji osobito na Svetu Geru, Bizeljsko gorje, Kamniške Alpe, Kum, Boč, Donačku goru i druge. Stojeći na vrhu brijega i gledajući Zagorje uokrug, osjećaš da se nalaziš u samom njegovu središtu, u srcu Hrvatskog zagorja. Upravo taj osjećaj i velika ljubav prema rodnom zagorskom kraju i bregima jednog su mi dana »rekli«: »Hajde, obiđi ga u cjelini po odavde vidljivim vrhovima sve ukруг.« Ti su vrhovi redom od istoka ka zapadu: Kalnik, Zelinska gora, Medvednica, Cesarska gora, Kuna gora, Brezovica, Strahinjščica i Ivanščica.

I tako je počela moja nova planinarska avantura. Početkom siječnja 2015. počeo sam obilaziti granične vrhove Hrvatskoga zagorja, krenuvši u one dijelove toga horizonta koje dotad nisam posjetio. Započeo sam nabavkom zemljovida, iscrtavanjem planiranih dionica, informiranjem o namjerama Upravnog odbora PD-a »Zagorske steze« i obilaskom prve dionice od dvorca Velikoga Tabora preko Kumrovca do spomenika hrvatskoj himni u Zelenjaku. Od tada su se pohodi Hrvatskom zagorju nizali jedan za drugim, sve do sredine ožujka ove godine kada se zamišljeni krug od deset dionica napokon zatvorio. Posljednja

dionica bila je od Globočeca preko Jertovca, Konjšćine, Vrbova, Trgovišća i Vinskog vrha do Podruta. Na nekim su me dionicama pratili moja supruga te planinari i prijatelji Marijan, Slobek, »stari« Kreš i drugi.

U zemljovid sam ucrtao liniju kretanja po zagorskim vrhovima vidljivima s Piclja i izračunao da sam prepješačio ukруг više od 220 km. Od početka svoga planinarskog djelovanja dosad posjetio sam razna mjesta i vrhove u Hrvatskom zagorju i u nešto manje od sto pohoda sveukupno prehodao više od 1300 km, za što mi je trebalo više od 350 sati čistoga hoda.

Budući da sam uz opisano prošao i Ravnu goru, veći dio Maceljske gore te Mali i Veliki Kalnik, sada želim sve dionice povezati s već realiziranim kružnim obilaskom, čime bih ujedno obišao sve vrhove i kontrolne točke Zagorskoga planinarskog puta (osim Mohokosa, koji je u Međimurju). Na kraju mogu reći samo jedno: divan je osjećaj nakon svega toga uspeti se na Picelj i pogledati Hrvatsko zagorje oko sebe u punom krugu.

- <https://drive.google.com/open?id=1xBUDRKH1buNT0Lny80BkdWkiNZg&usp=sharing>